

Sygn. akt II AKzW 1476/20

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2020 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Karina Maksym

Protokolant: Karolina Jach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach Krzysztofa Urgacza

po rozpoznaniu w sprawie **Z. S.**

skazanego za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez Dyrektora Zakładu Karnego w Wojkowicach

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 24 lipca 2020 roku, sygn. VIII Kow 2694/20

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k., art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że na mocy art. 77 § 1 k.k. i art. 78 § 2 k.k. w zw. z 79 § 1 k.k. warunkowo zwolnić Z. S. R. i W., urodzonego (...) w M., skazanego:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej z 16 czerwca 2004 roku sygn. akt IX K 65/04 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Mysłowicach z dnia 23 czerwca 2006 roku sygn. akt II K 449/05 na karę 4 lat pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku łącznego);
- wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Mysłowicach z dnia 4 lipca 2017 roku, sygn. akt II K 208/17 na karę 7 lat i 3 miesięcy;

których koniec przypada na dzień 23 lipca 2021 roku;

2. na podstawie art. 80 § 2 k.k. wyznaczyć skazanemu okres próby w wymiarze 3 (trzech) lat od dnia wydania niniejszego postanowienia;

3. na podstawie art. 159 § 1 k.k.w. w zw. z art. 72 § 1 k.k. w okresie próby oddać Z. S. pod dozór kuratora sądowego Sądu Rejonowego właściwego dla miejsca zamieszkania skazanego, a nadto zobowiązać skazanego do:

- informowania kuratora o przebiegu okresu próby,
- wykonywania pracy zarobkowej,
- powstrzymania się od nadużywania alkoholu oraz używania innych środków odurzających,

- powstrzymania się od przebywania w środowiskach przestępczych oraz osób zdemoralizowanych,
- przestrzegania porządku prawnego,

4. wydatkami postępowania odwoławczego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie jako zasadne zasługuje na uwzględnienie.

Kontrola instancyjna zaskarżonego postanowienia przeprowadzona przez przymat całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz przesłanek ujętych w art. 77 § 1 k.k. prowadzi do wniosku, iż wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, zachodzą solidne podstawy do uznania, iż Z. S. po zwolnieniu będzie stosował się do orzeczonego środka probacyjnego i przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa, a sąd do postawienia wobec niego pozytywnej prognozy społeczno – kryminologicznej.

Przeciwnie stanowisko wyrażone w tej kwestii przez Sąd I instancji, stanowiło zdaniem Sądu Apelacyjnego efekt z jednej strony nadania nadmiernego znaczenia okolicznościom negatywnym związanym z przeszłością kryminalną skazanego, z drugiej zaś niedoceny tych wszystkich pozytywnych aspektów wiążących się z sylwetką Z. S., jakie bezsprzecznie wskazują, iż udzielenie mu warunkowego zwolnienia z reszty kary jest zasadne, jak to konsekwentnie podnoszą we wniosku i w wywiedzionym zażaleniu przedstawiciele zakładu karnego, w którym jest osadzony, a zatem osoby mające bieżący wgląd, i to od szeregu lat, w postępy czynione przez skazanego na drodze dochodzenia do poprawy jakości swojego życia i społecznego funkcjonowania, a co oceniono jako szczerze i utrwalone starania. Trafności tych ocen nie może zmienić ani przypisanie skazanemu w przeszłości przestępstw w warunkach recydywy specjalnej, ani też ich stopień społecznej szkodliwości, bo wszystko to znalazło już wyraz w surowych karach, jakie skazanemu wymierzono, a z których warunkowego zwolnienia obecnie się domaga. Co więcej, ustawodawca nie wyłączył a priori możliwości udzielenia warunkowego zwolnienia skazanemu popełniającemu przestępstwa w warunkach z art. 64 § 1 k.k., czy z art. 64 § 2 k.k., a jedynie zaostrzył wymogi, jakie taki sprawca musi spełnić podwyższając do $\frac{3}{4}$ ustawowy próg wymiaru kary, jaką winien odbyć, aby móc z tej instytucji skorzystać. Z kolei, odnosząc się do akcentowanego w zaskarżonym postanowieniu popełnienia występku z art. 242 k.k., jak słusznie zauważa skarżący, skazany po przerwie w karze, z której nie wrócił w terminie, został doprowadzony do zakładu karnego we wrześniu 2014 roku, a zatem 6 lat temu i od tej pory jego zachowanie oceniane jest jako wzorowe. Co więcej, za popełnione przestępstwa tego rodzaju poniósł już odpowiedzialność karną.

Okoliczności te nie powinny zatem samodzielnie przesądzać o negatywnej prognozie społeczno-kryminologicznej, założonej wobec skazanego przez Sąd Okręgowy, silną przeciwwagą dla nich są bowiem dalsze, równie istotne dla końcowej decyzji determinanty wskazane w przepisie art. 77§ 1 k.k., w tym właściwości i warunki osobiste skazanego, które należy oceniać nie tylko z perspektywy odległych zdarzeń z przeszłości, ale także, a może nade wszystko przy uwzględnieniu ewolucji postawy skazanego, który w sposób ponadprzeciętny, a nawet wzorcowy zaangażował się we wdrożony wobec niego proces resocjalizacyjny i oddziaływania wychowawcze. Jego zachowanie w zakładzie karnym i zaangażowanie w inicjatywy programowe, społeczne, edukacyjne, charytatywne, jest oceniane nie tylko jako pozytywne, ale i wyróżniające się na tle innych. Z. S. jest także zatrudniony odpłatnie na terenie zakładu karnego w (...) Sp. z o.o., a jego praca jest ceniona do tego stopnia, iż dyrektor firmy udzielił mu promesy zatrudnienia i zaoferował pomoc mieszkaniową po zwolnieniu oraz w przygotowaniu do egzaminu na prawo jazdy.

Sąd I instancji pominął także wynikające z wywiadu środowiskowego pozytywne rokowania na temat sposobu życia skazanego po zwolnieniu, mającego możliwość zamieszkania ze szwagrem i jego żoną, którzy stanowią rodzinę zastępczą dla dwójki dzieci skazanego, porzuconymi przez biologiczną matkę. Skazany zostanie zatem przyjęty do środowiska rodzinnego, w ramach którego będzie korzystał ze wsparcia i pomocy bliskich osób, może także podjąć pracę w firmie transportowej szwagra, bo tę również mu zaoferowano, a tym samym legalnie zarobkować. Na wolności będzie także mógł zaangażować się w życie swoich dzieci, co wydaje się być pewne, skoro w czasie pobytu w zakładzie

karnym utrzymuje z nimi stały kontakt telefoniczny, jak też przekazuje w miarę możliwości środki finansowe na zaspokojenie ich potrzeb.

W tym stanie rzeczy oczywiste staje się, iż skazany swoim zachowaniem w ciągu szeregu ostatnich lat stale udowadnia, że nastąpiła w nim istotna i trwała zmiana postawy życiowej i jest gotów opuścić zakład karny i dostosować się do obowiązujących w społeczeństwie reguł, w tym nade wszystko przestrzegać porządku prawnego, mając przy tym pełną świadomość, że złamanie warunków udzielonego zwolnienia z reszty kary, skutkować będzie jego odwołaniem, a co niewątpliwie będzie na niego oddziaływać mobilizująco.

Nasuwa się jeszcze uwaga, iż w realiach analizowanego przypadku odmowa udzielenia warunkowego zwolnienia, a co za tym idzie dalszy pobyt w jednostce penitencjarnej skazanego, osoby praktycznie zresocjalizowanej, może prowadzić do zaprzepaszczenia rezultatów dotychczasowych oddziaływań wychowawczych i resocjalizacyjnych, jak też demotywować skazanego na przyszłość, skoro wzorowe postępowanie w zakładzie karnym, angażowanie się w inicjatywy penitencjarne, działalność charytatywną, prace zawodową, nie znajduje uznania sądów i nie jest doceniane nawet na tyle, aby otrzymać szansę udowodnienia trafności pozytywnej prognozy kryminologiczno-społecznej. Tym bardziej, że z perspektywy szeregu lat, jakie skazany spędził w więzieniu, przypadający na lipiec 2021 r. koniec kary, z całą pewnością nie jest odległy.

Uwzględniając to wszystko Sąd odwoławczy doszedł do przekonania, że całokształt okoliczności dotyczących skazanego jest pozytywny, a swoim postępowaniem dostatecznie udowodnił, że zmiana jego zachowania w pożądanym kierunku na trwały charakter, co daje podstawy do założenia względem niego pozytywnej prognozy kryminologiczno-społecznej. Z kolei, ustalone przez Sąd Apelacyjny warunki zastosowanego środka probacyjnego oraz nałożone na skazanego obowiązki, umożliwią dalszą jego resocjalizację w warunkach wolnościowych i pozwolą na utrwalenie w nim prawidłowych postaw, ale co najistotniejsze na utrzymanie nad tym procesem kontroli w warunkach odpowiedzialnego dozoru kuratorskiego.

Jednocześnie oczywistym jest, że złamanie przez skazanego rygorów warunkowego zwolnienia i nie wywiązywanie się z nałożonych obowiązków determinować będzie konieczność podjęcia przez sąd penitencjarny decyzji w przedmiocie ewentualnego odwołania udzielonego środka probacyjnego.

Mając na uwadze powyższe rozważania orzeczono jak w części dyspozytywnej.

SSA Karina Maksym

ZARZĄDZENIE

- o treści postanowienia powiadomić skazanego z pouczeniem o jego prawomocności i dyr. ZK w Wojkowicach,
- skazanemu z pouczeniem o prawomocności
- akta zwrócić Sądowi I instancji, celem wykonania.